

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

31. Dies Octob. Non tam benignum, ac liberale natura nobis tempus dedit,
ut aliquid ex illo vacet perdere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

gustinus. Cogita satius esse, ut loquar cum eodem Angustino, (a) deglubari, quàm deglubi, & radi, quàm excoriari. Hoc modo si te geras, perinde erit, velle te aliquem contra te ut prosternat, dejicere, ac leonem subulâ, aprum aristâ, taurum digito excipere. Ad illa potiùs ridebis, quàm timebis.
Tristia ridebis, si spernas, nulla timebis.

31. DIES OCTOB.

Non tam benignum, ac liberale natura nobis tempus dedit, ut aliquid ex illo vacet perdere. *Quintilianus Declam. 4.*

Tempo- I.
 ris volu-
 bilitas.

Quid vis perdere tempus, ubi nullo potes Deo satisfacere tempore? Cur unius diei, aut horæ intervallo audes suspendere obligationem tuam? si unâ horâ Deus suspendisset beneficentiam suam, in mundo non esses, imò si suspensisset indulgentiam suam, in Inferno esses. Æterna stipendia tibi promissa sunt: nec decet interruptis servitii mereri: si vis bene vivere, nunquam intermittas bonam vitam. Oportet spiritus remissè, singulis diebus te armare ad prælium, & expergiscere alacriter, quasi ad pugnam, audito quasi lituo, & signo bellico. (b) *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo &c.* Hoc præceptum tibi manè promulga, & persuade tibi hunc diem vitæ, non tantum esse diem malitiæ; sed pugne. Quomodo surgunt milites eo die, quo publicatum est præceptum configendi cum hoste? Miles eo die quo initurus est prælium non est inermis: Tu quotidie

(a) In Psal. 128. (b) Mar. 22.

Octob. cum eodem
 & radi
 riude erit
 de jicere
 digito ex
 ebis.
 tidie praeliaturus es, manè dum oras, arma te maxima
 quā potes charitate, profundissimā humilitate, invidiā
 patientia, reliquarumque Virtutum armaturā. Suspi-
 cio tantum, & timor pugnandi amat milites, & cogit
 aliquot dies persistere armatos: quid tibi facere de-
 bet certitudo, & fides pugnae quotidianæ.

II. His accedit, debere nos festinare, ut Deo quæ
 debemus, rependamus, ob temporis penicissimam
 volubilitatem. Inprimis tempus, cui hæc nostra vita,
 immititur, quid aliud est quàm rota quædam, & per-
 petua vertigo? Dum igitur indefinenter temporis
 rota volvitur, secum humana omnia trahit, resque
 omnes sua mobilitate versat, & circumvolvitur, adeo
 ut omnia, ut ita dicam Ixioniā reddat. Rem apposi-
 te explicat Simocatta, de tempore sic loquens. (a)
 Dum omnia novat, & adulterat, & transformat, &
 alia aliter fingit, perennique conversionis gyro circum-
 agit, & quod fixum, ac firmum est, mobilitate, ac fluxu
 rerum humanarum, ceu rotā crudeliter versat, ac cir-
 cumvolvitur, semperque constantiam, ac stabilitatem odit,
 & ubi errorem sistat, non invenit. Alitè hos temporis
 gyros cogitet ac vertigines, qui amat æternitatem.
 Etiam Annus circulos, rotasque sua notione in ipso
 temporis fluxu indicat, ac præfert. Varro enim di-
 dum quasi circulum putat, quia ut parvuli circuli,
 annuli, sic magni, dicebantur anni. Cum igitur tem-
 pus ipsum volvatur indefinenter, vitam quoque no-
 stram volvi necesse est, quæ tempore vehitur, ac de-
 fertur. Varias ætates spectat sibi invicem succedentes,
 & circuitus esse cense, & gyros, quibus mortales cir-
 cumvolvuntur.

Iii 2

III. Sci-

(a) L. 3. c. 8.

III. Scitè Seneca, de vitæ humanæ orbibus, & circulis: (a) Unus dies, gradus est vitæ, tota atas partibus constat, & orbes habet circumductos majores minoribus, ut aliquis, qui omnes complectatur, & cingat, hic pertinet à natali usque ad extremum. Igitur humana vitæ perpetuò volvitur, semper in gyrum abit, plena circulis est, nunquam sistit, semper labitur ad modum rotæ. Probè S. Nilus, ubi ex hac vertigine colligit desiderandam eam vitæ, quæ vera est. (b) Si vitæ, quæ verè vitæ est, desideras, expecta semper mortem futuram, & non prosequere vitæ præsentem. Porro quid veriùs, testatùrque, quàm in mortem rotæ vitæ nostræ volvi, aded, ut sicut Sol vertitur indefinenter, ita quoque ipsa volvatur? Assiduè enim carpitur, & minutissimis portiunculis, dum datur, eripitur: siquidem motu perpetuo cælum rotatur, momenta horas, horæ diem, dies hebdomades, illæ menses, hic annos, anni lustra, ac hæc denique sæcula trudent. Si ergò sapias, ita temporis, vitæque hujus vertigines cogita, ut assiduè etiam figas oculos in semper manentem Aternitatem. Probè metitur tempus, qui seriò cogitat æternitatem, nec labentem vitæ amat, sed perennitatem. Ante finem vitæ, cogita, quod eris post finem vitæ: Cinis, pulvis, nihil. Ne sis igitur fautor carnis, reconde hoc in sinu mentis:

Est caro nostra cinis, modò principium, modò finis.

I. DIES

(a) Ep. 12. (b) In Parana.